



Γ. ΡΟΙΔΟΥ

Προσωπογραφία Δ. Τ.

σιν. Ἐκ παιδικής ήλικιας ἅμα ἔβλεπε μολυβδοκόνδυλον, ἢ γραφίδα ἢ χνθράκη, ἥμέσως ἐσγεῖταιζε τι ἢ ἐπὶ γάρτου ἢ ἐπὶ ἔξωφύλλου βιβλίου ἢ ἐπὶ τοίχου, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ μικρᾷ ἐκείνῃ ήλικι, λίγην δεξιῶς ἀπετύπου τὰς ιδέας του ἱγνογραφῶν καὶ κι ἔμορφοι προσωπογραφίαι του ἐκέντηντο πλεονεκτήματα ὑπισχγούμενά τόσῳ λαχυπρὸν μέλλον, ώστε ίδιων κύτᾳ ὁ ἀριστοτέχνης Κουτούζης δὲν ἦθελησε νὰ διδάξῃ κύτῳ ἢ τὰ πρῶτα τῆς τέχνης στοιχεῖα, καθότι ἡτο ἀνὴρ φθονερός, συνεπῶς ἦθελε τὸ μονοπώλιον τῆς τέχνης ἐν Ζακύνθῳ.

Ο νέος εὐρίσκετο εἰς ἀμηγχνίκιν καὶ πολλάκις ἔκλασις μὴ δυνάμενος νὰ μάθῃ τὰ μυστήρια τῆς τέχνης, ἐπειδὴ ὁ Κουτούζης τῷ εἰχεν ἐμποδίσει τὴν εἶσοδον εἰς τὸ ζωγραφεῖον του. Νὰ μετακῆῃ εἰς τὴν Ἰταλίαν δὲν ἦθελον οἱ γονεῖς. Εἰχον ἀποκτήσει πέντε τέκνα τὸν Γεώργιον, τὴν Λαζαρίν, τὸν Νικόλαον, τὸν Ιερώνυμον καὶ τὴν Μαρίναν. Τὰ δύο θήλεα ἀπέθανον πρὶν ἡ συμπληρώσωσι τὸ πρῶτον τῆς ήλικιας των ἔτος. Ο Γεώργιος πολὺ νέος σταλεὶς εἰς τὴν Ἰταλίαν πρὸς ἐκπαίδευσιν, ἀπεβίωσεν ἐν Παδούη, πρὶν ἡ συμπληρώσῃ τὸ δέκατον τέταρτον ἔτος τῆς ήλικιας του. Ο θάνατος ἐφόβισε τοὺς γονεῖς καὶ τοὺς ἡγάγκασε νὰ μὴ

στείλωσι τὸν Νικόλαον εἰς τὴν Ἰταλίαν ὅπως τελειοποιηθῇ εἰς τὴν ζωγραφικήν. Ο Νικόλαος ὅμως ἐπενόησε τὸ ἔζης τέγνασμα. Ο Κουτούζης εἰργάζετο κεκλεισμένων τῶν θυρῶν καὶ ὁ νέος Καντούνης ἐδωροδόκει τὸν ὑπηρέτην αὐτοῦ ἵνα τὸν ἀφίνη, τούλαχιστον, νὰ βλέπῃ διὰ τοῦ κλειθροῦ τὸν καλλιτέχνην ἐργάζομενον.

"Ωστε ἡτο κύτοδιδάκτος, οὔτως εἰπεῖν, ὁ Καντούνης καὶ γράψας αὐτὸς ὁ ἰδιος τὴν εἰκόνα του ἔθεσε σύν ἄλλοις τὸν Χρόνον, τὴν Τύχην ἔνωθεν δὲ τὸν ὄφθαλμὸν τοῦ Θεοῦ.¹⁾

Διὰ μόνης τῆς θελήσεως καὶ τοῦ κόπου ἐγένετο ὁ Καντούνης καλλιτέχνης, ὡς ὁ τοῖος ἐπανελάμβανεν, θέλων τρόπον τινὰ νὰ κακίσῃ τὸν Κουτούζην, ὅστις τοῦ ἔκλεισε τὸ ζωγραφεῖον, ἀλλ' ὡς καλῶς παρατηρεῖ ὁ κ. Μαυρογιάννης⁽²⁾ ἐν ὁ Κουτούζης ἔκλεισε τὴν θύραν εἰς τὸν μαθητήν, δὲν ἦδυνθη ὅμως ν' ἀφαι-

1) Η εἰκὼν αὕτη ἔκειτο ἄλλοτε ἐν τῷ Ἀρχεπισκοπείῳ Ζακύνθου, νῦν σώζεται εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ιερέως Ν. Λάτα, ἀδελφοῦ τοῦ διαπρεποῦς ιεράρχου καὶ ρήτορος. Επίσης ἐν τῇ οἰκίᾳ τῶν ἀδελφῶν Μαρτινέγκου, σώζεται ἡ εἰκὼν τοῦ Κουτούζη.

(2) Δύο ἔργα τοῦ ζωγράφου Καντούνη· ἐν τῷ Αθηναϊκῷ περιοδικῷ "Εστία τοῦ 1893 ἀριθ. 39.